

ЕВГЕНИЙ ДАЙНОВ, политолог:

Засега Румен Радев изглежда „правещ усилия да бъде разумен“

Интервю на **Лилия Цачева**

Г-н Дайнов, тъй като имаме нов президент - балансиран, деен, наблюдател, визионер, партийно дисциплиниран, независим, като какъв ни се загатва Румен Радев с първите си действия - първа реч, обръщение към нацията, първа визита?

Не изпадам, за разлика от някои мои приятели, в свръхинтерпретация. Предпочитам „бръснача на Окам“, който гласи: Не умножавай същностите отвъд разумната мяра. Ще рече: да виждаме онова, което гледаме. Правейки това, виждам, че поне засега президентът не заема ролята нито на „войник на Партията“, нито на „руска подводница“. Очевидно е тежко неразбиращ положението с прословутите санкции и контра-санкции, но затова пък имаше разума да не влиза в това тресавище,

докато беше в Брюксел. Повдигна темата за „диалог с Русия“, в която очевидно вярва истински. Ако продължава да е толкова умерен, колкото изглежда, доста бързо ще разбере от собствен опит, че Путинова Русия не признава диалози, а само надлъзвания.

Като че прави възможното, след като по време на кампанията повтаряше лобими на БСП теми, сега да ни успокои, че няма да прави антизападен завои. Или, както писа Иво Инджов: „Защо няма поне един реверанс вляво?“

Разбира се, истинската същност на човек се вижда от реакциите му в кризисна ситуация, каквато в момента нямаме. Може в бъдеще, когато възникне някаква такава ситуация, неприятно да ни изнепада. Но засега – по-скоро „правещ

усилия да бъде разумен“.

Какво ни показва с избора на служебен кабинет? За настоящите и бъдещите отношения с БСП можем ли да съдим по избраните министри и екипа на Румен Радев „Дондуков“ 2? Какво значи посочването на кадри, свързани с десницата или с управлението на ГЕРБ, което току-що си отиде? Въобще справи ли се Радев със задачата да поеме властта със служебно правителство, на което може да се разчита и да организира честни избори?

Точно съставът на правителството е ясен сигнал, че Радев няма намерението да бъде „войник на Партията“. Това обяснява очевидния партиен баланс в служебния кабинет: един човек, тясно

Евгений Дайнов.

свързан с БСП; друг – от десетилетия свързан с десницата; а самият премиер – по средата, като бивш висш кадър на НДСВ. Профилът на останалите е „експертен“, което отново е сигнал, че Радев не иска да попада в партийни капани.

Подобен вид неполитическо правителство е перфектен за организирането на управленски процеси (документооборот в министерства, избори) в една спокойна политическа ситуация. Ако ситуацията остане такава, ще остави добри спомени. При политическа криза обаче от каквото и да е вид експертите нямат инструментата да се справят; затова трябва политически.

Между другото това се вижда и в митарствата на ЕС от последните години.

В Брюксел тъкмо бяха стигнали до извода, че политиката е въпрос на рутинно технократско менажиране на проблеми – и избухна поредица от кризи, с която ръководните нива очевидно не могат да се справят, тъй като не подхождат политически.

— Първата визита бе в Брюксел – сърцето на ЕС и НАТО. Успя ли посещениято да поразее притесненията вдясно за защита на руски интереси? Колко уязвим от Москва е Румен Радев? И опит за защита на чужд интерес, на роден интерес или опит за участие в нова дискусия в ЕС са опитите да се повдига темата за сваляне на санкциите срещу режима на Путин? Какви са рисковете?

При всички положения видяхме

повече реверанси „вдясно“ (т.е. към евроатлантическа принадлежност), отколкото „вляво“ (т.е. към путински тип принадлежност). Сега ми се струва много важно той да отиде в Москва, за да може на основата на личните си впечатления да разбере за себе си колко далеч сме вече от онази азиатска политическа реалност; и колко добре пасваме като парче от пъзела на западната цивилизация. Да се натъкнеш на онази фамилиарническо-снизходителна бруталност, която характеризира модела „Кремъл“, винаги има отрезвяващ ефект – поне върху почтените хора. 🍷